

13959

Vonnisnummer
Repertoriumnummer <i>19099</i>
Datum van uitspraak 20 december 2019
Rolnummer N/19/00544 GRP Nr 20190034

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Rechtsmiddelen
op €	op €	

Niet aan te bieden aan de ontvanger

**Ondernemingsrechtbank
Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

Vonnis

22ste kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

Gerechtelijke Reorganisatie Nr. 20190034

IMMODENT BVBA, met zetel gevestigd te 2018 Antwerpen, Markgravelei 26, met ondernemingsnummer 0424.824.069

Eisende partij, vertegenwoordigd door Mr. Dominique CLAES, advocaat met kantoor te 2000 Antwerpen, Mechelsesteenweg 12 bus 6, die ter zitting verschijnt.

TEGEN

IT PRO NV, met zetel gevestigd te 2030 Antwerpen, Noorderlaan 79 met ondernemingsnummer 0446.491.988

Verwerende partij, vertegenwoordigd door Mr. Philippe VAN DEN BROECKE en Mr. Stefanie BAETEN, advocaten met kantoor te 2180 Antwerpen, Bist 47, voor wie Mr. Stefanie BAETEN en Mr. Peter BAERT ter zitting verschijnen.

In aanwezigheid van de gedelegeerd rechter, dhr. Eric PLASMANS.

Middels verzoekschrift opgeladen in Regsol op 19 november 2019 verzoekt Immodent te horen zeggen voor recht dat haar schuldvordering lastens IT PRO, voor de verrichtingen van de gerechtelijke reorganisatie van IT PRO, zou worden opgenomen als schuldvordering in de opschorting ten belope van 90.066,15 EUR.

Gehoord partijen in hun middelen en de gedelegeerd rechter, dhr. Eric PLASMANS, in zijn advies op de zitting van 29 november 2019. De zaak werd vervolgens in voortzetting gesteld naar de zitting van 6 december 2019. De zaak werd nogmaals in voortzetting gesteld naar de zitting van 13 december 2019 voor het vervolg van de debatten. Op die datum werd de zaak verder behandeld en in beraad genomen.

Het Openbaar Ministerie acht het thans niet dienstig om ter zake advies uit te brengen.

BEOORDELING

1. De NV IT Pro werd de opschorting in het kader van een gerechtelijke procedure tot reorganisatie verleend bij vonnis van deze rechtbank van 6 augustus 2019.

Het betreft een collectieve procedure waarbij de stemming over het reorganisatieplan bepaald is op 24 januari 2019 en de opschorting loopt tot 1 februari 2020.

2. Immodent is schuldeiser van IT Pro. Zij verhuurt een pand aan IT Pro.

Op 8 augustus 2019 meldde de raadsman van IT Pro aan Immodent dat zij werd opgenomen als gewone schuldeiser in de opschorting voor een bedrag van 67.646,39 EUR.

Op 22 augustus schreef de raadsman van Immodent dat het bedrag diende verhoogd te worden tot 90.066,15 EUR, omwille van factuur 201400096 dd. 29-04-2014 waarin servicekosten voor het jaar 2013 voor een bedrag van 22.301,69 EUR werden toegerekend.

Partijen kwamen niet tot overeenstemming en op 19 november 2019 laadde Immodent een verzoekschrift op in Regsol waarin zij de rechtbank verzoekt "*Het bedrag van de vordering van verzoekster te bepalen op 90.066,15 EUR als schuldvordering in de opschorting*".

3. Wat betreft de grootte van het als schuldvordering in de opschorting op te nemen bedrag.

3.1. Klaarblijkelijk vergiste IT Pro zich in de optelling van de niet betwiste facturen. Het bedrag ervan is 67.764,46 EUR (en niet 67.646,39 EUR).

3.2. Intussen kwamen partijen overeen dat een bijkomend bedrag van 26.669,97 EUR, zijnde een pro rata deel van 45.719,94 EUR onroerende voorheffing voor het jaar 2019, kan opgenomen worden als een (bijkomende) schuld in de opschorting.

3.3. IT Pro is van oordeel dat de vordering uit hoofde van een factuur dd. 29-04-2014 voor een bedrag van 22.301,69 € verjaard is.

Terecht verwijst zij naar artikel 2277 Burgerlijk wetboek ter staving van haar stelling dat de verjaringstermijn verstreken is.

Immodent bewijst niet dat de verjaring geschorst werd of tijdig gestuit.

Ten onrechte verwijst zij naar art. 2244 B.W. Dat artikel heeft enkel betrekking op de korte verjaringstermijnen (6 maanden en één jaar) die vernoemd worden in de artikel 2244 B.W. voorafgaande artikels.

De rechtbank is van oordeel dat de vordering van Immodent voor het bedrag van 22.301,69 EUR verjaard is.

3.4. Bijgevolg kan Immodent voor een bedrag van (67.764,46 + 26.669,27=) 94.433,73 EUR aantreden als schuldeiser in de opschorting.

4. De rechtbank verzocht de partijen om duidelijk standpunt in te nemen, wat zij in hun eerste conclusie in het midden lieten, over de vraag of de schuldvordering als een gewone of buitengewone schuldvordering in de opschorting dient gekwalificeerd te worden.

4.1. Immodent is van oordeel dat haar vordering een buitengewone schuldvordering in de opschorting betreft daar haar vordering bijzonder bevoorrecht is op grond van art. 20,1° Hyp. W.

IT Pro betwist dit met verwijzing naar velerlei rechtsleer.

4.2. Het al dan niet buitengewoon karakter van een schuldvordering dient, voor de procedures tot gerechtelijke reorganisatie geopend vanaf 1 mei 2018, getoetst te worden aan het in art.I.22, 14° WER bepaalde:

*“- 14° "buitengewone schuldvorderingen in de opschorting": de schuldvorderingen in de opschorting die gewaarborgd zijn op het ogenblik van de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie, door een zakelijke zekerheid, en de schuldvorderingen van de schuldeisers-eigenaars; de schuldvordering is slechts buitengewoon **ten belope van het bedrag waarvoor, op de dag van de opening van een procedure van gerechtelijke reorganisatie, een inschrijving of registratie is genomen, of wanneer geen inschrijving of registratie is genomen, ten belope van de realisatiewaarde in going concern van het goed of indien het onderpand betrekking heeft op specifieke verpande schuldvorderingen, de boekhoudkundige waarde; de hiervoor omschreven beperking is slechts van toepassing met het oog op de uitwerking en stemming van het reorganisatieplan, zoals bedoeld in de artikelen XX.72 tot XX.83;**"*

4.3. Artikel 2 van de Wet betreffende de continuïteit van ondernemingen dd. 31 januari 2009 (WCO) definieerde voorheen de buitengewone schuldvorderingen in de opschorting als "de schuldvorderingen in de opschorting die gewaarborgd zijn door een bijzonder voorrecht of een hypotheek en de schuldvorderingen van de schuldeisers-eigenaars".

Omtrent de voor deze materie, op eerste zicht, ingrijpende wetswijziging zijn de voorbereidende werken erg summier; meer bepaald wordt er verwezen naar ontwikkelingen in de wetgeving en in de rechtspraak. Uit de verdere lectuur van de voorbereidende werken kan niet rechtstreeks afgeleid worden dat de wetgever beoogde – als algemene regel – de bijzonder bevoorrechte schuldvorderingen niet langer te beschouwen als buitengewone schuldvordering in de opschorting.

Hiermee blijft evenwel de vraag onbeantwoord of (bijzonder) bevoorrechte schuldvorderingen het statuut van buitengewone schuldvorderingen in de opschorting behouden onder Boek XX WER.

Het "De Valks Juridisch Woordenboek" definieert "**zakelijk zekerheidsrecht**" als een "*zekerheidsrecht dat aan de schuldeiser in een samenloop met andere schuldeisers een preferentie verschaft op het provenu van het vermogen (of een gedeelte ervan) van de debiteur*".

Het "De Valks Juridisch Woordenboek" definieert "**voorrecht**" als een "*zakelijk zekerheidsrecht dat aan een schuldeiser door de wet wordt verleend omwille van de aard van zijn schuldvordering en waardoor hem op andere schuldeisers voorrang wordt verschaft op de opbrengst van het vermogen (of een gedeelte ervan) van de debiteur*".

F. Van Neste rekent onder de zakelijke zekerheden de voorrechten opgesomd onder artikelen 12-40 Hyp.W., dus met inbegrip van de algemene voorrechten. (F. Van Neste, "Zakenrecht" in Beginselen van Belgisch Privaatrecht, 1990)

E. Dirix schrijft in het standaardwerk "Zekerheidsrechten" (vijfde uitgave 2006, in Beginselen van Belgisch Privaatrecht, randnummer 220): "**(Voorrechten zijn ..) Een "zakelijk" zekerheidsrecht. Men spreekt van zakelijke zekerheidsrechten wanneer het vermogen van de debiteur (of een gedeelte ervan) bestemd wordt als exclusief onderpand voor een bepaalde schuldvordering. Zakelijke zekerheidsrechten, zoals voorrechten, creëren dus steeds een band tussen de schuldvordering en een bepaalde zaak. Het enige gevolg van voorrecht is dat de schuldeiser voorgaat bij de rangregeling of de evenredige verdeling.**"

M. E. Storme stelt: "**Zakelijke zekerheden in enge zin**, d.i. zakelijke rechten tot zekerheid, zijn alle mechanismen waardoor een schuldvordering (of een categorie schuldvorderingen) boven de andere schuldvorderingen voorrang verkrijgt op één of meer bepaalde goederen (het "onderpand", ook "zekerheidsgoed" genoemd, Dui. Sicherungsgut, En. Collateral537; in het Fr. spreekt men meestal van l-assiette (de la sûreté)). Belangrijkste voorbeelden zijn pandrechten, hypotheekrechten en bijzondere voorrechten .. " (nvdr. eigen onderlijning). (Zekerheden- en insolventierecht, dl II en v., 2018, p. 160, <https://www.law.kuleuven.be/personal/mstorme/Insolventierecht2018.pdf>)

Uit het voorgaande en de vaststelling dat de reeds onder de WCO (art. 49/1) geldende bepaling: " ... Als het plan in een gedifferentieerde behandeling van de schuldeisers voorziet, mag de behandeling van de openbare schuldeisers die een algemeen voorrecht genieten, niet minder gunstig zijn dan die welke de best behandelde gewone schuldeisers in de opschorting genieten. (...) ", onveranderd werd overgenomen in Boek XX WER (art. 73), leidt de rechtbank af dat de wetgever niet beoogde dat schuldeisers met een algemeen voorrecht zouden worden beschouwd als buitengewone schuldeisers in de opschorting, doch dat daarentegen schuldeisers die zich kunnen beroepen op een bijzonder voorrecht wel dienen beschouwd te worden als buitengewone schuldeisers in de opschorting.

Immodent kan zich als verhuurder beroepen op het voorrecht van de niet-betaalde verhuurder. Het voorrecht is bijzonder omdat specifieke vermogensbestanddelen van de schuldenaar het voorwerp uitmaken van haar voorrecht, met name de stofferende goederen van het verhuurde goed.

De rechtbank is bijgevolg van oordeel dat Immodent, in principe, dient beschouwd te worden als een buitengewone schuldeiser in de opschorting.

4.4. Welke is de waarde van het onderpand / de schouder van het voorrecht.

De vraag blijft voor welk bedrag Immodent dan wel dient opgenomen te worden als buitengewoon schuldeiser in de opschorting.

De wetgever bepaalde het toepasselijke criterium eveneens in art.1.22, 14° WER (zie hoger).

4.4.1. Immodent is van oordeel, zonder verdere argumentatie, dat het voor haar voordelige statuut geldt voor het gehele bedrag van haar schuldvordering.

4.4.2. IT Pro stelt dat, bij gebreke aan registratie of inschrijving, de waardering dient te gebeuren ten belope van de realisatiewaarde in going concern van de stofferende goederen. Zij is daarbij van oordeel dat het aan de verhuurder / schuldeiser toekomt te bewijzen welke goederen het pand stoffeerden en welke de realisatiewaarde ervan is, dat alles op de dag van de opening van de gerechtelijke reorganisatieprocedure.

De oplossing die IT Pro voorstelt is echter niet verenigbaar met de juridische en feitelijke realiteit van een procedure van gerechtelijke reorganisatie. De wetgever bepaalde immers dat – in het belang van de schuldenaar – de schuldeisers niet van het verzoek tot opening van een de reorganisatieprocedure op de hoogte worden gesteld dan – ten vroegste – enkele dagen na de opening van de procedure. Het is de schuldeiser bijgevolg niet mogelijk het bewijs te leveren volgens de criteria die IT Pro naar voren schuift.

Daarenboven geldt als referentietijdstip niet zozeer de datum van opening van de procedure, doch wel de datum van neerlegging van het verzoekschrift. Immers dient de lijst van schuldeisers op basis waarvan de rechten van de schuldeisers verder bepaald worden, reeds gevoegd te zijn aan het inleidend verzoekschrift.

De oplossing die IT Pro voorstelt getuigt evenzeer van onvoldoende contractuele goede trouw. Immers, teneinde de realisatiewaarde in going concern te bepalen is – de facto – de hulp van de schuldenaar nodig (bijvoorbeeld kunnen boekhoudstukken, waaronder de afschrijvingstabellen, bij de bepaling van de going concern waarde erg nuttig zijn). Daarbij mag de context van een procedure strekkende tot gerechtelijke reorganisatie niet uit het oog verloren worden daar dit impliceert dat verzoeker een afwijking / uitzondering nastreeft op de normale uitvoering van de overeenkomst tussen partijen.

4.4.3. Een marginale toetsing, op basis van de balansgegevens (waarbij – ten dele – abstractie gemaakt wordt van de afschrijvingen gezien de going concern waarde het criterium is) van IT Pro, sluit niet uit dat de stelling van Immodent gefundeerd is.

4.4.4. Gegeven deze vaststellingen is de rechtbank van oordeel dat de vordering van Immodent voor het bedrag van 94.433,73 € dient opgenomen te worden als buitengewone schuldvordering in de opschorting.

5. De betwisting gevoerd voor deze kamer heeft enkel als oogmerk om te bepalen voor welk bedrag de schuldeiser kan deelnemen aan de verrichtingen van de gerechtelijke reorganisatie. Voor aspecten van het geschil die niet vallen onder de bevoegdheid van het ondernemingsrechtbank heeft het vonnis enkel voorlopige gelding (versta: voor het stemgewicht), met andere woorden tot de natuurlijke rechter er uitspraak over gedaan heeft.

6. Gezien beide partijen gedeeltelijk in het ongelijk werden gesteld, worden de gerechtskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, gecompenseerd.

BESLISSING

Om alle redenen die hierboven werden weergegeven,

Met naleving van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Rechtdoende op tegenspraak,

Na erover te hebben beraadslaagd, komt de Rechtbank tot volgende beslissing:

Zegt voor recht dat de schuldvordering van Immodent BVBA wordt opgenomen en vermeld voor een bedrag van 94.433,73 EUR als buitengewone schuldvordering in de opschorting.

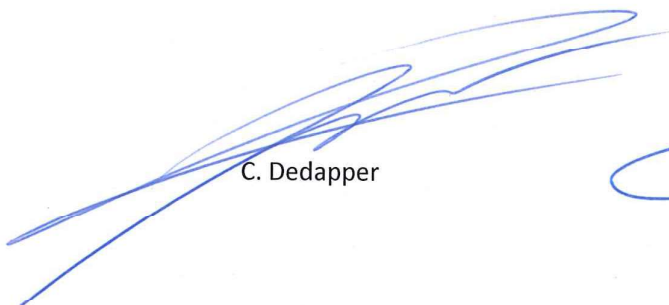
Compenseert de gerechtskosten en zegt voor recht dat iedere partij de eigen kosten zal dragen.

Aldus gewezen door de 22ste kamer van de Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, samengesteld uit:

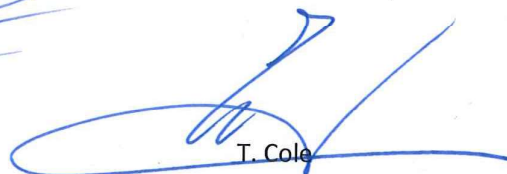
T. Cole
M. Permeke
G. Dierckx
C. Dedapper

Rechter, Voorzitter van de 22ste kamer,
Voorzitter in ondernemingszaken,
Rechter in ondernemingszaken,
Griffier,

en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op 20 december 2019 door de Voorzitter, bijgestaan door de Griffier.

C. Dedapper

T. Cole

G. Dierckx

M. Permeke